

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 23Cb/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205988
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:1113205988.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Vincentom Szabóm v právnej veci žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov SR, a.s., so sídlom Ul. 29. augusta 1/A, Bratislava, IČO: 31 338 976, proti žalovanému: S. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, Q., o zaplatenie sumy 331,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 22.02.2013, doručenu súdu dňa 25.02.2013, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 331,94 eur a náhrady trov konania. Svoj žalobný návrh zdôvodnil tým, že v zmysle zákona o cenných papieroch vedie žalovanému účet majiteľa cenných papierov. Túto službu vedie za odplatu. Cena služby je vypočítaná v zmysle Cenníka žalobcu v znení neskorších Dodatkov. Na základe uvedeného fakturoval žalovanému poplatok za vedenie účtu majiteľa, a to za rok 2008 v súlade s cenníkom v znení dodatku platnom ku dňu vystavenia faktúry. Žalovaný faktúru neuhradil.

2. Dňa 27.11.2013 bolo súdu doručené písomné podanie, ktorým žalobca doplnil svoju žalobu a rozšíril svoj nárok, keď uviedol, že okrem nedoplatku za vedenie účtu majiteľa za rok 2008 eviduje voči žalovanému aj nedoplatok za vedenie účtu majiteľa za rok 2009. Na základe poskytnutia služieb vystavil žalobca žalovanému v súlade s cenníkmi faktúru č. 9000001982 vo výške 331,94 eur. Spolu s nedoplatkom za rok 2008 predstavuje dlžná suma za vedenie účtu v rokoch 2008 a 2009 výšku 663,88 eur. Žalovaný predmetnú faktúru neuhradil.

3. Súd vo veci vydal dňa 17.04.2014 v skrátenej konaní platobný rozkaz č.k. 10Ro/14/2014-21, ktorým žalobnému návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Proti uvedenému platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu.

4. Následne súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 23Cb/48/2014-79 zo dňa 12.11.2014, ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 663,88 eur a zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

5. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č.k. 21Cob/41/2015-156 zo dňa 30.11.2015 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konanie vzhľadom na žalobcom vznesenú námietku premlčania uplatňovaného nároku v odvolacom konaní, ktorou sa musel súd prvej inštancie z dôvodu zabezpečenia dvojinštančnosti konania vypoariadať a opäť o veci rozhodnúť.

6. Súd prvej inštancie na základe pokynu odvolacieho súdu a s poukazom na vykonané dokazovanie o veci opäť rozhodol a rozsudkom č.k. 23Cb/48/2014-177 zo dňa 04.05.2016 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 eur, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. V rozsudku konštatoval, že na právny vzťah medzi stranami sporu sa aplikuje právna úprava premlčania podľa Obchodného zákonníka, ktorá začína plynúť odo dňa kedy sa právo mohlo uplatniť na súde. Strany sporu neuzatvorili dohodu o splatnosti záväzku, preto súd skonštatoval, že nárok na odplatu za rok 2008 si žalobca mohol uplatniť najskôr dňa 01.01.2009 a tak od 02.01.2009 začala plynúť premlčacia lehota, ktorá uplynula 02.01.2013. Žaloba bola podaná na súde dňa 25.02.2013, čo je po uplynutí premlčacej lehoty určenej podľa § 397 Obchodného zákonníka, a tak prvoinštančný súd nárok na odplatu za rok 2008 z dôvodu premlčania zamietol. Zároveň konštatoval, že námietka premlčania nebola vznesená dôvodne ohľadom nároku žalobcu na odplatu za rok 2009, keď tento si mohol uplatniť najskôr dňa 01.01.2010. Premlčacia doba začala plynúť dňa 02.01.2010 a žalobca zmenu žaloby týkajúcu sa uplatneného nároku doručil súdu dňa 27.11.2013, teda pred uplynutím premlčacej doby. Nakoľko si žalovaný nespĺnil povinnosť zaplatiť odplatu za vedenie účtu majiteľa za rok 2009, sú žalobe v tejto časti vyhovel.

7. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie v časti uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 eur. Vo zvyšnej časti nadobudol predmetný rozsudok právoplatnosť.

8. Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 21Cob/130/2016-285 zo dňa 31.10.2017 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia okrem iného konštatoval, že obchodným kolégiom Najvyššieho súdu SR bolo prijaté stanovisko, podľa ktorého § 105 ods. 5 zákona o cenných papieroch presne určuje okruh vzťahov, ktoré sa subsidiárne podriaďujú Obchodnému zákonníku a analogické použitie takéhoto odkazu na iné vzťahy, ktoré v ňom uvedené zákonné podmienky nespĺňajú je neprípustné. Z uvedené tak vyplýva, že vzťah medzi žalovaným a žalobcom nie je záväzkom, na ktorý by sa mohla právna úprava uvedená v ust. § 105 ods. 5 zákona o cenných papieroch použiť. Daný právny vzťah medzi stranami sporu nevznikol na základe zmluvy, ale zo zákona, pričom žalovaný nie je subjektom, ktorý by napĺňal znaky podnikateľa, z toho dôvodu nemožno na daný vzťah aplikovať právnu úpravu premlčania ako je uvedená v Obchodnom zákonníku, ale je potrebné túto otázku posúdiť výlučne z hľadiska všeobecnej právnej úpravy, ktorou je Občiansky zákonník.

9. Po právoplatnosti rozsudku zo dňa 04.05.2016 vo výroku zamietajúcom žalobu v časti sumy 331,94 eur, zostal predmetom konania nárok žalobcu na zaplatenie sumy 331,94 eur titulom odplaty za vedenie účtu majiteľa za rok 2009.

10. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to predovšetkým s faktúrou č. 9000001982, cenníkom, výpisom z účtu, ako aj s obsahom celého spisového materiálu, a zistil tento skutkový a právny stav:

11. Žalobca v konaní (po zrušení rozsudku prvoinštančného súdu) uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením uznesenia Krajského súdu zo dňa 31.10.2017, nakoľko toto uznesenie sa odvoláva na stanovisko Najvyššieho súdu SR v právne a vecne odlišnom prípade. Niektoré súdy zamieňajú ustanovenie § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, na základe ktorého dané vzťahy vznikli za ustanovenie § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch, ktorý však upravuje postavenie majiteľov účtov vo vzťahu k členom žalobcu. Podľa právnej úpravy zákona č. 600/1992 Zb bol výhradným poskytovateľom služby - vedenie účtu majiteľa, Stredisko cenných papierov SR ako právny predchodca žalobcu. Charakter vzťahu žalobcu a majiteľa účtu je obchodnoprávny v zmysle § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. Zmenou na kapitálovom trhu došlo k rozšíreniu poskytovateľov služby - vedenie účtu majiteľa, na členov žalobcu (napr. banky, obchodníci s cennými papiermi). Charakter vzťahu členom žalobcu a majiteľmi účtov je opäť obchodnoprávny v zmysle § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. Charakter vzťahu medzi žalobcom a majiteľmi účtov uvedené ustanovenie neupravuje, nakoľko v zmysle záverečného ustanovenia § 161 zákona č. 566/2001 Z.z. zákon na vznik právneho vzťahu ponecháva v platnosti § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. Žalobca nie je v ustanovení § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. nie preto, že na neho zákonodarca zabudol, ale preto, že jeho vzťahy s majiteľmi účtov upravujú ustanovenia zákona č. 600/1992 Zb., ktoré nový zákon č. 566/2001 Z.z. ponechal v platnosti.

Neobstoíj teda tvrdenie, že neexistuje ustanovenie, ktoré by vzťah medzi žalobcom a majiteľmi účtov definovalo ako obchodnoprávny, keďže týmto ustanovením je § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb.

12. Žalovaný v konaní (po zrušení rozsudku prvoinštančného súdu) uviedol, že konanie žalobcu je podvodné s cieľom získať majetkový prospech. Žalobca uvádza nepravdivé informácie, zneužil nízke právne povedomie majiteľov majetkových účtov a tiež zneužil svoje dominantné postavenie s cieľom nezákonne sa obohatiť. Žalobca konal v rámci predmetu podnikateľskej činnosti a žalovaný ako fyzická osoba - nepodnikateľ vystupoval v danom prípade ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka. Žalovaný od začiatku sporu tvrdí, že s akciami nepodnikal a konal ako fyzická osoba. Vyjadrenie žalobcu zo dňa 18.07. 2014, že právny vzťah medzi žalovaným a žalobcom vyplýva priamo zo zákona je klamstvom. Žalovaný označil za klamlivé tvrdenie žalobcu, že „pri posudzovaní predmetného právneho vzťahu je potrebné vychádzať aj zo samotnej povahy cenných papierov, kedy neexistuje iné ako obchodnoprávne využitie cenných papierov“ a tvrdenie, že „je zrejmé, že žalovaný ako každý majiteľ cenných papierov týmito disponoval za účelom dosiahnutia zisku a teda zvyšovania svojho majetku“, ako i tvrdenie žalobcu, že „žalovaný tento postup vyhotovenia cenníka nikdy nenamietal, hoci o ňom mal mať vedomosť“. Žalovaný o cenníku nevedel, lebo ho o tom žalobca neinformoval. Pri svojom vzniku v r. 2004 jasne deklaroval, že poplatky za vedenie účtu budú 0 Sk. Svoj sľub porušil a až vo februári 2009 sa žalovaný dozvedel, že účet je spoplatnený a ihneď namietal výšku poplatku. Klamlivým je tvrdenie žalobcu, že „nie je sporné, že cenník, na základe ktorého CDCP určuje výšku poplatkov za služby, vzniká podľa postupu schváleného v súlade s ustanovením § 103 ods. 3 ZoCP Národnou Bankou Slovenska“, lebo § 103 ods. 3 neurčuje postup výpočtu výšku poplatkov a Národná Banka Slovenska sa dištancuje od cenníka. Cenník navrhuje predstavenstvo žalobcu a schvaľuje dozorná rada žalobcu. Klamlivým je tvrdenie žalobcu, že „žalobca je na základe zákona o cenných papieroch splnomocnený jednostranne určovať cenu za vedenie účtu majiteľov cenných papierov. Majiteľ účtu cenných papierov nemá a ani nemôže mať dosah ovplyvňovať cenu“. Žalobca žalovanému nezriadil účet majiteľa podľa § 105 zákona o cenných papieroch, lebo žalovaný mal účet dávno otvorený pred účinnosťou tohto zákona. Zákon o cenných papieroch neurčuje, že cenník žalobcu je pre neho záväzný. Právny vzťah týkajúci sa účtu majiteľa cenných papierov sa spravuje zákonom o cenných papieroch a Obchodným zákonníkom, ale len medzi členom a majiteľom a nie medzi žalobcom a majiteľom takéhoto účtu. Žalobca neinformoval písomne všetkých majiteľov účtov o spoplatnení a ako dominantný poskytovateľ tejto služby zneužil túto skutočnosť vo svoj majetkový prospech, čím zneužil svoje dominantné postavenie na trhu. Zmenu spoplatnenia vedenia účtu nikomu žalobca neoznámil.

13. Z faktúry č. 9000001982 zo dňa 31.12.2009, splatnej dňa 15.02.2010, vyplýva, že žalobca fakturoval žalovanému za vedenie účtu majiteľa za rok 2009 sumu vo výške 331,94 eur.

14. Podľa ustanovenia § 99 ods. 3 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o cenných papieroch“) v znení účinnom do 31.11.2016, centrálny depozitár

a) eviduje zaknihované cenné papiere a imobilizované cenné papiere v registroch emitentov,
b) eviduje majiteľov zaknihovaných cenných papierov na účtoch majiteľov a údaje o cenných papieroch na klientských účtoch členov v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

15. Podľa ustanovenia § 99 ods. 4 písm. h) zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch v znení účinnom do 31.11.2016, centrálny depozitár môže okrem činností uvedených v odseku 3 zriaďovať a viesť účet majiteľa pre centrálného depozitára a zabezpečovať s tým súvisiace služby.

16. Podľa ustanovenia § 99 ods. 8 zákona o cenných papieroch v znení účinnom do 31.11.2016, činnosti uvedené v povolení na vznik a činnosť centrálného depozitára vykonáva centrálny depozitár za odplatu, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa ustanovenia § 105 ods. 5 zákona o cenných papieroch právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený, a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu sa spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom.

18. Podľa ustanovenia § 100 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na

premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi stranami sporu vznikol na základe evidencie cenných papierov právny vzťah, na základe ktorého žalobca viedol žalovanému v rokoch 2008 a 2009 účet majiteľa cenných papierov a evidoval na ňom zaknihované cenné žalovaného. Žalobca v zmysle cenníka fakturoval žalovanému faktúrou č. 9000001982 zo dňa 31.12.2009, splatnou dňa 15.02.2010 poplatok za vedenie účtu majiteľa za rok 2009 vo výške 331,94 eur.

21. Premlčanie sa definuje ako uplynutie času stanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo bývalo vykonané, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Rozhodujúcim následkom premlčania je vznik práva na námietku premlčania pre povinný subjekt, ktorý ju môže ale nemusí uplatniť. Námietka premlčania je svojou podstatou jednostranný, výslovný a adresovaný právny úkon povinnej osoby (dlžníka), ktorým je premlčanie uplatnené. Je to námietka proti uplatnenému právu. Námietku premlčania je možné vzniesť (uplatniť) len v priebehu konania pred súdom alebo iným príslušným orgánom, predmetom ktorého je právo, ktorého sa premlčanie týka. Akékoľvek vznesenie námietky premlčania mimosúdnou cestou zákon neakceptuje. Na premlčanie súd prihlada len na námietku premlčania. Vznesením námietky premlčania právo oprávnenej osoby nezaniká, iba sa premlčuje. Zaniká však nárok oprávnenej osoby na predmet plnenia, t.j. jeho súdna vymáhateľnosť.

22. Pokiaľ ide o začiatok behu premlčacej doby, vychádza sa zásadne z toho, že možnosť uplatniť nárok na súde nastáva práve splatnosťou dlhu. Avšak v prípade, že splatnosť dlhu nebola dohodnutá, ani inak určená, začína plynúť premlčacia doba dňom, nasledujúcim po dni, keď vznikol dlh.

23. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných aj obchodnoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabránili tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania tým zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom na príslušnom orgáne svoje právo nevykonala, oprávnenej osobe vzniká povinnosť vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že oprávnená osoba sa nemôže s úspechom domáhať svojho práva na súde. Dôvodné vznesenie námietky premlčania voči uplatňovanej pohľadávke nemožno pokladať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Cdo 148/2004)

24. Ustanovenie § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z. z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov presne určuje okruh vzťahov, ktoré sa subsidiárne podriaďujú Obchodnému zákonníku. Analogické použitie takéhoto odkazu na iné vzťahy, ktoré v ňom uvedené zákonné podmienky nespĺňajú, je neprípustné. Pokiaľ neexistuje v zákone o cenných papieroch ako osobitnom predpise (lex specialis) pre určitý okruh vzťahov priamy odkaz na Obchodný zákonník (ako je to v ust. § 105 zákona o cenných papieroch), je potrebné subsidiárne aplikovať všeobecný predpis občianskeho práva, ak je majiteľom účtu cenných papierov fyzická osoba nepodnikateľ. (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/42/2015 z 8. júna 2016)

25. V predmetnom konaní vzniesol žalovaný námietku premlčania. Súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/42/2015 dospel k záveru, že námietka premlčacia vo vzťahu k nároku žalobcu na odplatu za rok 2009 bola vznesená dôvodne. V prípade účinného vznesenia námietky premlčania v konaní sa musí súd vysporiadať s touto otázkou predtým, ako pristúpi k meritórnemu posudzovaniu žalovaného nároku. Z faktúry č. 9000001982 je preukázané, že pohľadávka žalobcu sa stala splatnou dňa 15.02.2010. Žalobca mohol uplatniť svoje právo prvý raz na súde (actio nata) nasledujúci deň po dni splatnosti žalovanej faktúry. Premlčacia doba tak začala plynúť dňa 16.02.2010. Žalobca však zmenu žaloby týkajúcu sa uplatneného nároku doručil na súd dňa 27.11.2013, to znamená po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, ktorá žalobcovi

uplynula dňa 16.02.2013. Nakoľko námietka premlčania bola vznesená dôvodne, súd žalobu v časti, ktorá zostala predmetom konania, zamietol.

26. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Podľa ustanovenia § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

30. Súdne konanie predstavuje jeden celok od podania žaloby až po meritórne rozhodnutie súdu, a týka sa to aj konania o trovách konania. Úspech v konaní sa teda aj pre účely rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania posudzuje v závislosti od konečného rozhodnutia vo veci samej, a teda pri posúdení nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania je potrebné vychádzať z toho, ktorá strana bola v konečnom dôsledku v konaní úspešná.

31. O nároku na náhradu trov konania vrátane trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu, nakoľko žalovaný bol v konaní úspešný rozsahu 100 %, keď v rozsudku zo dňa 04.05.2016 bol právoplatne zamietnutý nárok žalobcu na sumu 331,94 eur a týmto rozsudkom súd zamietol aj zvyšný žalovaný nárok žalobcu na sumu 331,94 eur. O výške trov konania (vrátanie trov odvolacieho konania) rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).